

ronsana

REVISTA D'INFORMACIO I FORMACIO LOCAL

MAIG 1976

SANTA EULALIA DE RONSANA

ANY IX

N.º 77

EDITORIAL

El nostre món que ja es cou

Democràcia i socialisme són dues paraules màgiques. És molt possible que molts dels qui les diuen no entenguin gairebé res de la riquesa del seu contingut. Des d'aquestes columnes, però, no intentarem fundar cap més partit, no...

Estem convençuts que la reflexió ens pot portar a fer uns judicis comuns i vàlids, que en la pràctica, accentuant més una faceta o una altra, entraran en els jocs dels grups o partits.

La problemàtica fonamental deu raure en aquests punts de difícil conjugació:

La **persona**, com a ser individual dotat de llibertat, i la **comunitat**, amb les exigències del bé comú.

Èticament parlant, la problemàtica que en sorgeix s'hauria de resoldre per les vies de la veritat objectiva, de la justícia i de l'amor. Però en la pràctica hi deuen pesar massa la força i els interessos d'un grup o d'un altre.

La llibertat no deu ser pas una finalitat, sinó una exigència de la natura, perquè l'home pugui ser home, pugui caminar com a home i pugui realitzar-se com a tal.

L'home, precisament per ser-ho, està dotat de dues facultats superiors: pensar i decidir. Si en falla una ja no hi ha home...

El bé comú, o la mateixa comunitat, no deu pas haver de ser un monstre o una «pissonadora», que tingui el dret d'aixafar-ho tot... de destruir, encara que sigui només quadrejant, la persona humana o els seus drets i obligacions fonamentals.

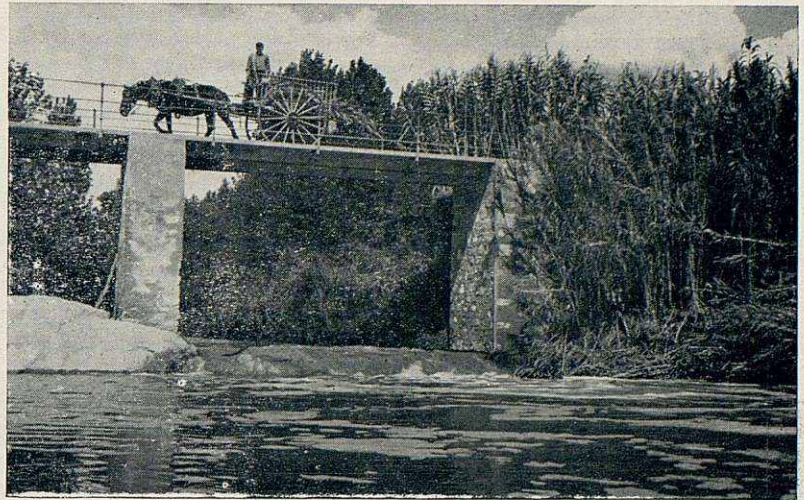
Aquests elements exposats deuen ser bàsics per a fer un bon judici pràctic de valors de qualsevol programa.

Darrera de tot, però, hi ha una pregunta fonamental: què és l'home?

Les solucions seran més vàlides i humanes segons la resposta que fem al desplegar l'interrogant.

Si fem l'home, cosa, instrument, pura biologia... ben segur que el mutilarem o el destrossarem. Serà com una peça de fang que, qui sigui, contra natura en va modelant una monstruositat.

Per qui tingui una visió cristiana de l'home, l'home és un fill de Deu, destinat a fer-se i a viure com a tal. Cridats al Regne, hi anem entrant, quan comencem a creure i a estimar, quan fem «l'home nou» i la «terra nova».

1. Una bella panoràmica que ja no podem tornar a veure del natural. El «Pont de Can Donat» ha estat enderrocat per construir-ne en el mateix lloc un de més ample, més valent i més modern. — 2. Un grup de nedadors i nedadores pertanyents al C. N. Santa Eulàlia. — 3. L'equip juvenil del C. D. Sta. Eulàlia, acompanyat del seu entrenador i cuidadors, que tan bona campanya ha fet en els campionats de la present temporada.